

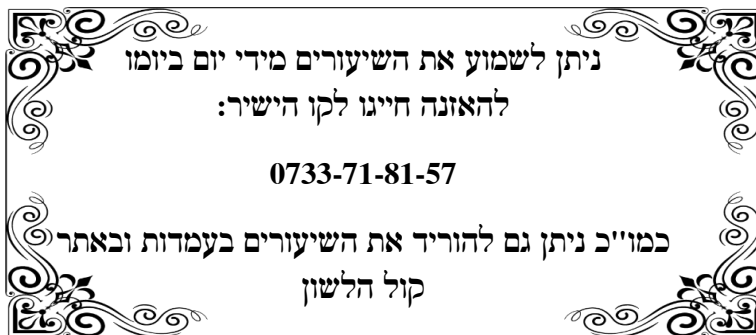
בעזהש"ת

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה מיוחדים
המקרבים את הלבבות לאהבת ה'

במדבר-שבועות

נערך ונלקט מתוך שיעורים יומיים שנמסרו מפי מגיד המישרים
הרה"ג פינחס אליהו פרץ שליט"א

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים

מידי יום אחר תפילת שחרית.

ביהכנ"ס אור אביעזרי בכולל יום שישי בשעה 11:45

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים

בשבת קודש אחרי תפילת שחרית

שיעור בשבת בשעה 17:45

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון

ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע

באתרים "דרשו" "אופיס יהודי" "לדעת" "קול הלשון"

וכן ניתן להורידו מעמדות קול הלשון ברחבי הארץ

© כל הזכויות שמורות למערכת

להזמנת הרב להרצאות ושיעורי תורה 052-765-4865

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה

לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'

מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 0733-579-610

בשורה משמחת, שיעור חדש!!!

שבת אחה"צ, שעה לפני צאת שבת עד צאת השבת [לפי לוח אור החיים].

בבית כנסת "ר' דוד ומשה" שמעו ותחי נפשכם!!!

פרשת במדבר-שבועות תשפ"ה

היה חשוק, הוא שאל את השכנים: מי
נמצא בבית הזה???

בכי של טלית!!!

אמרו לו: השכנים נסעו לנופש, הוא
ביקש מהם מפתח כי הוא שומע בכי,
ולך תדע, אולי הם שכחו איזה תינוק,
איזו אחריות!!!! לשכוח תינוק בבית
לבד, ואם לא הייתי שומע אותו
בוכה??? מיד הוא נכנס וחיפש את
מקור הבכי עד שהגיע לאחד החדרים
שמשם הוא שומע את הבכי, ולא רואה
אף אחד...

הוא חיפש את מקור הבכי, וגילה שזה
מכיוון הארון, אמר לעצמו: עכשיו אני
מבין, בטח כשהם יצאו הוא נכנס
והתחבא בארון, ולכן הם לא ראו אותו.

הוא פותח את הארון, והנה הוא רואה
לא תינוק, ולא תינוקת, אלא במדף
ישבה לה טלית ובוכה ממש עם דמעות
אמיתיות, בלי בצל ☺.

"כַּאֲשֶׁר יִחַנו בֶּן יִסְעוֹ" [ב' י"ז]

התורה מספרת לנו על עם ישראל
שכאשר הם נסעו, הם היו באותו סדר
שהם חנו.

ויש שדורשים, שכאשר אדם יוצא
לנסיעה ויוצא לנופש, אז היצר הרע
אומר לו: לא נורא אם עכשיו לא
תתפלל במניין, לא נורא אם תאכל
בכשרות לא הכי מהודרת, לא נורא
תקפיד פחות ממה שאתה רגיל
להקפיד בבית, לא נורא, אתה במיזל
ויש מקילין... יש שיטות שמתירות
לעשות את זה... על זה התורה אומרת:
"כאשר יחנו בן יסעו".

המגיד ר' שלום שבדרון סיפר: שבאחד
הימים הוא עבר ליד בית ושמע בכי
מתוכו, וזה היה נראה לו מוזר, כי הבית

שלפנינו, הסיפור הוא: על אברך שלא הרגיש טוב [ולא לה שחייבים לתקן "הרגיש לא טוב" ☺]

ואחרי שהוא התייעץ עם אנשים שמבינים במצבו, יעצו לו ללכת לרופא מומחה שיכול לטפל בבעיה שלו, הרופא הזה מתגורר בחו"ל, ולכן כדאי שיטוס לשם בשביל רפואתו, אבל הבעיה היא שחוף מלומר "שלום" באנגלית שזה: "הללו" הוא לא ידע שום מילה, ולכן הוא היה חייב שמשהו יתלווה אליו למשך כל השהיה שם.

הם חיפשו הרבה בין המכרים שלו אדם שיהיה מוכן להצטרף אליו, ואז הם מצאו אברך מהכולל שלו שבעבר היה תושב חו"ל, והוא דובר אנגלית שוטפת, אותו אברך הסכים לטוס איתו ולהיות לצידו במהלך התקופה.

כמוכן אחרי שאשתו הסכימה בלב שלם, כי לא עושים חסדים על חשבון האשה והילדים... אתה רוצה לעשות חסד?! תבדוק קודם כל שזה לא פוגע בבני הבית.

סיפר ר' שלום, שאלתי אותה: טלית, טלית, למה את בוכה???

ענתה לי: אני בוכה כי בעל הבית הלך לנופש, ולקח איתו חצי בית ואת החצי השני הוא שם על הנגרר, ואפילו את הכלים למנגל הוא לא שכח, ורק אותי הוא לא לקח איתו ולכן אני בוכה...

אמרתי לה: טלית, טלית!!! אל תבכי, משום שיבוא יום והוא לא יקח איתו כלום, אלא יקח רק אותך...

זהו סיפור שסיפר ר' שלום על האנשים שיוצאים לנופש, ומשאירים בבית את הרמה הרוחנית, ואת כל מה שקשור לנוחות, על כל הדברים הגשמיים, לא מוותרים בכלל.

היד שלא נלחצה!!!

בהרבה מקרים, אנחנו חושבים שזה מקרה מיוחד, ואם נשנה קצת ונקל במצוות, אז לא יקרה כלום... אבל אם נתבונן נבין שמנסים אותנו, ואם נתגבר רק נרוויח מזה, וכמו שנראה בסיפור

ושם לב, שהיא חייכה וחלכה, אמר לחבר שלו: אמרתי לך לדבר איתה, אמר לו: דיברתי איתה.

או קי, אם דיברת איתה, אז למה היא באה עוד פעם ללחוץ לי יד? ענה לו: בגלל שהיא לא האמינה שיש כזה דבר שאדם לא יגיש יד לאשה בגלל היותו דתי.

והיא רצתה לנסות שוב, אולי מקודם לא לחצת לה יד כי התביישת ליד כולם? ועכשיו היא רצתה לנסות אותך... [כנראה שהיא עדיין לא מחוברת לקו הצניעות 😊] ועמדת בהצלחה במבחן! וגרמת לקידוש ה' גדול!!! ואכן ככל השהות שלו שם זכה ליחס מיוחד.

הרבה פעמים אנחנו בניסיון, ואנחנו לא יודעים שמצלמים אותנו ברגעים אלה, וכאשר הקושי גדל, זה סוג של מבחן ברמה גבוהה יותר ממה שכבר עברנו.

זה כמו ילד שעלה כיתה, דרגת הקושי במבחנים הולכת וגדלה, אותו הדבר גם בנסיונות שבאים על האדם, ככל שהוא

לאחר שהטיסה עברה לשלום, הם הגיעו לבית החולים המדובר, ונפגשו עם הצוות הרפואי, ותוך כדי באו ללחוץ לו יד לשלום, ואחת מהצוות היתה רופאה, ולכולם הוא לחץ יד, חוץ מלרופאה הזו.

ומיד הוא ביקש מהחבר שבא איתו שילך וידבר איתה, ויסביר לה שהוא אדם שומר תורה ומצוות, ושלא תיפגע מכך, הלך החבר שלו ודיבר עם הרופאה באנגלית, ואז החבר החולה רואה שהרופאה נראית המומה.

אחרי שתי דקות, היא ניגשת אליו שוב ומגישה לו יד ללחיצה, והוא לא מבין... הרי הוא אמר לחבר שלו שיסביר לה, כדי שלא יוצר מצב של פגיעה.

חשב לעצמו, אולי משום פיקוח נפש כדאי שאני לא אפגע בה, כיון שהם צריכים למפל בי?! ומיד אמר לעצמו, בשום פנים ואופן, אני לא אעשה נגד בורא עולם!!! ובמיוחד, שאני עכשיו צריך סייעתא דשמיא יותר מהרגיל, ולכן הוא לא הגיש לה גם הפעם את ידו.

סיפור של אהבה!!!

"שאו את ראש כל עַדְת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל" [א' ב']

שמעתי מתלמיד חכם שהתורה
הוסיפה את המילה "כל" ללמדנו
שעלינו לרומם כל יהודי ויהודי, גם את
הקרובים, וגם את הרחוקים.

השבוע שמעתי סיפור, וכל פעם שאני
מספר אותו, אני מוצא את עצמי מנגב
את הדמעות... סיפור מרגש שמראה
לנו מהו העם היהודי.

סיפור בלעדי לקוראי הגיליון
"מקשיבים לקולך" ולשומעי וצופי
השיעורים, הסיפור הוא על משפחה
מסורתית, יותר נכון להגדיר אותם
חילונים עם מסורת, שעתידים לחתן
את ביתם בקרוב, ולצורך כך כל בני
המשפחה התחילו לחפש בגדים
לאירוע, אבל לא סתם בגדים, אלא
בגדים שכל מהותם זה "שופוני"
[תסתכלו עלי] משהו מיוחד...

באמצע החיפוש, האמא מצאה שמלה
משהו מיוחד מאוד שהיא מאוד אהבה,

בדרגה גבוהה יותר, אז בורא עולם נותן
לו מבחנים ברמה גבוהה יותר.

וכמו שלא יביאו לילד בכיתה ו'
מבחנים של ילד בכיתה א', אותו דבר
לא מביאים ניסיונות קלים לאנשים
גדולים.

יש אנשים שלא מבינים את זה, ואתה
יכול לשמוע שהם שואלים: למה???
למה נותנים לי ניסיונות כאלה קשים,
ולחבר שלי נותנים ניסיונות שאני
מתגבר עליהם גם כשאני על "ניוטרל"
(☺), בלי להתאמץ.

והתשובה היא: ש"כל הגדול מחברו
יצרו גדול ממנו", ואם יש לך ניסיונות
גדולים יותר, תבין שבורא עולם רואה
בך איש גדול שיכול לעמוד בנסיון כזה,
ולמה לחבר שלך לא מביאים כזה
נסיון? כי הוא עדיין איש קטן, ולא
רוצים שזה יפרק אותו...

שמלה בלעדית של מעצבת פרטית, הבעיה היתה, שבשמלה הזו היתה בעיה של צניעות...

אנחנו נתקלים עם זה מידי יום, ואצל כל אחד זה בנושא אחר וברמה אחרת, מצד אחד, אני יודע מה בורא עולם רוצה ממני, מצד שני, אני גם יודע מה אני רוצה, ויותר נכון לאן היצר הרע מכוון אותי, לפעמים, נדמה שכוחו של היצר הרע הוא הרבה יותר גדול מהידיעה: "מה בורא עולם רוצה ממני?"

וכתוב בספרים הקדושים: שכל המטרה שלנו בעולם הזה, זה לעמוד בניסיון, כמובן שלא תמיד זה קל, אבל כאשר אנחנו יודעים שזו המטרה שלנו בחיים, זה הרבה יותר קל...

והנה עכשיו, אותה אשה עומדת בפני ניסיון לא פשוט, מצד אחד, היא מצאה שמלה מיוחדת בעיצוב אישי, מצד שני, בורא עולם לא רוצה את זה, ולא רק שהוא לא רוצה את זה, אלא איפה שיש חוסר צניעות בורא עולם לא נמצא שם!!! הדבר היחיד בתורה שכתוב עליו כאלה מילים, זה על

הנושא של צניעות, התורה אומרת: "ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך" שבמקום שיש חוסר צניעות, בורא עולם לא נמצא שם, ואני לא צריך לספר לכם מה קורה לאדם שבורא עולם לא משגיח עליו...

מספר הסיפור אומר לי: אני שומע את אותה אישה אומרת: יואו, איזו שמלה!!! אבל אני לא יכולה לעשות את זה לבורא עולם, הוא כל כך עושה לי טוב, לא, לא, אני לא יכולה לעשות לו את זה, הוא כל יום עושה לי ניסים, אני לא מסוגלת, בסופו של דבר היא החליטה שהיא לא קונה את השמלה הזו.

התרגשתי מאוד לשמוע את הסיפור, שמראה לנו מי זה עם ישראל, ולא מדובר על אנשים שמחזירים, וזה מדהים אותי כל פעם מחדש, שיהודי, לא משנה איפה הוא, תמיד הוא יחשוב על בורא עולם, אם הייתי יכול הייתי מבטל את המושג "חילונים", אין כזה דבר, כולם בנים של ה'!!! יהודים!!! יותר קרובים ופחות קרובים אבל כולם יהודים.

הדרך להצלחה-מסירות!!!

"מִשָּׁה קָבַל תּוֹרָה מִסִּינִי, וּמִסְכָּה לִיהוֹשֻׁעַ" [אבות א' א']

ראיתי מביאים: שאם נתבונן, לא כתוב שמישה "נתן" ליהושע אלא "מסרה" ליהושע, מה ביאור ה"מסרה"???

שאם רוצים להעביר את התורה לדור הבא, זה אך ורק על ידי "מסירות", אם אין מסירות זה לא עובד!!! זה לא עובד!!!

למלמדים יש חלק בלתי נפרד בהעברת התורה, ואכן היום ב"ה אכשור דרא, ואתה רואה שיש מלמדים שהם אנשים משכמם ומעלה, תלמידי חכמים גדולים.

מה ההסבר לכך שהדור שלנו דווקא זכה בכאלה דמויות מיוחדות????

אומרים שככל שהחולה יותר מסוכן, מצמידים לו רופא יותר מומחה ומיומן, כיון שרופא מתמחה לא יוכל לטפל במחלה קשה, זה לא סוד שהדורות הולכים ומתמעטים, והנסיונות שיש

בזה דבר, זה ממש "ואהבת את ה'".

יש אדם שרוצה לעשות עבירה, אבל הוא חושב: יואו, מה מחכה לי, הלך עליי... בורא עולם יעניש אותי, ולכן הוא נמנע מהעבירה, זה נקרא שהוא עובד את ה' מיראה", אבל הדרגה היותר טובה זה לעבוד את ה' באהבה, וזה על ידי שהוא מתבונן ואומר לעצמו, תראה מה בורא עולם עושה בשבילי, איך אני מסוגל לעבור על רצונו???

והאמת, שמי שקצת יתבונן מה בורא עולם עושה בשבילי, הוא לא יוכל להישאר אדיש, כיון שבורא עולם נותן לנו ומשפיע עלינו בריאות, משפחה, פרנסה, שכנים טובים, חברים וידידים מקסימים, בית כנסת שכיף לבוא אליו ולהתפלל בו... ועוד הרבה דברים טובים שאנחנו פוגשים באמצע הדרך במשך החיים, ולפעמים, כשבורא עולם מבקש מאיתנו משהו קטן, אנחנו מתחילים לעשות פוזות... כאילו מה כבר בקשו ממנו.

השם של אמא שלו, פירוש, שלא התפללת עליו, ואיך אתה רוצה להוציא תלמיד שלא מצליח בישיבה, ובכלל לא התפללת עליו????

א' ב' של כל מלמד, רב או ראש ישיבה זה לדאוג וגם להתפלל על הצלחת התלמידים שלו, זה לא מקצוע של לבוא להחתים כרטים וללכת... דרוש פה הרבה לב, הרבה רגש וחשיבה אינסופית.

אמהות של פעם!!!

מסירות לתורה, קיימת לא רק אצל המלמדים, בהרבה מקרים, המסירות מתחילה מההורים עצמם, עד כמה הם מוכנים להקריב כדי שבנם יגדל עם ערכים נכונים, עד כמה הם מוכנים לוותר על מנעמי העולם הזה כדי שבניהם יהיו מחוברים לתורה ומצוות.

סיפר אבי מורי שליט"א: כאשר למד המשגיח ר' ירוחם בבחרותו בישיבה בקעלם, אז לא היו פלאפונים כמו

היום לדור הזה, אלו נסיונות שלדורות הקודמים לא היה אפילו רבע מהם...

ובורא עולם שלח במקצוע הזה אנשים שידעו לכוון, שידעו להדריך, שידעו לומר מילה טובה במקום, וכד כבד גם לבוא עם מסירות לכל תלמיד, ביון שכל אחד צריך יחס שונה, בעוד שאחד צריך ללכת איתו ביד קשה, אצל השני זה לא יתאים, ורק לשון רכה תרכך אותו.

זה מה שאומר שלמה המלך: "חנוך לנער על פי דרכו" כל אחד והדרך שמתאימה לו.

אם קיימת מסירות, וחושבים על התלמיד מעבר למה שצריך, אז התוצאות מעודדות בהתאם.

מסופר: על ראש ישיבה שהגיע לאחד מגדולי ישראל ואמר לו: אני רוצה להוציא תלמיד מהישיבה, שאל אותו הרב: האם אתה יודע מה השם של אמא שלו???

ראש הישיבה ענה לו: לא! אמר לו אותו רב גדול: אם אתה לא יודע את

שממלא אותך מבפנים, אכלת גלידה או סטייק אחרי שעתיים אתה אולי תרגיש שבע אבל ההנאה של הסטייק והגלידה נעלמה, להבדיל כשאדם לומד תורה זו הרגשה שמלווה אותו גם כמה שעות אחרי שמגר את הגמרא, הוא עדיין מרגיש משהו אחר, מרום יותר.

אינסטינקט [תגובה ראשונית מיידית] של כל אמא שרואה שהבן שלה נמצא לבד בבית מדרש, הוא לקרוא לו ולהחליף איתו כמה מילים, אבל האמא שיצרה את ר' ירוחם, כנראה הבינה שהדבר הכי טוב שהיא יכולה לתת לבן שלה, זה לתת לו להמשיך ללמוד תורה.

עם דמעות של אמא היא ירדה מעזרת הנשים, ואת הגעגוע שלה לבן היא שמרה בתוכה, כדי שלא להפריע לו מלימודו.

אני לא יודע אם כל אמא שיש לה בן ר' ירוחם היתה מתנהגת כך, או כל אמא שמתנהגת כך זוכה לר' ירוחם... מה שברור, שיש כאן מסירות שלא נתפסת, ומכאן נבין שאולי מאיתנו לא

היום, והיתה תקופה שאמו של ר' ירוחם לא קבלה ממנו שום מכתב, היא התחילה לדאוג לשלומה, היא לא היתה מהעשירון העליון... ולכן היא היתה צריכה לקחת הלוואה ולחסוך כדי שיהיו לה דמי הנסיעה לישיבה, ואכן היא השיגה בעמל רב דמי נסיעה והצטרפה לעגלה שנוסעת לקעלם.

באותם ימים, היה מזג אויר גשום, הדרכים היו מלאות בבוץ והנסיעה היתה ממש בגדר מסירות נפש, מי שלא היה מוכרח לא היה נוסע.

ואכן אחרי הרבה מאמץ היא הגיעה לקעלם בשעה מאוד מאוחרת בלילה, כבר כל בני העיירה היו בחלום השביעי, היא שמחה לב שיש מקום מואר היא התקרבה לשם, וזה היה בית המדרש של העיירה, היא עלתה לעזרת הנשים והיא רואה את הבן יקר שלה, מי שלימים נהיה המשגיח ר' ירוחם... יושב והוגה בתורה במתיקות כזו מופלאה עם כל הגישמעק, [מתיקות] ונראה כאילו הוא נהנה מאיזו גלידת שמנת משובחת, אבל המתיקות של התורה זה הרבה יותר ממושגים גשמיים, זה משהו רוחני

היתה תקופה ארוכה שלא ראה את אמו, כי הישיבה היתה מעבר לגבול, כמה אמהות כולל אימו סיכמו עם ילדיהם שיבואו ליד הגבול וכך יפגשו.

ואכן אחרי כמה ימים, חברי החדר שלו הגיעו למפגש והוא לא היה, ואמו שאלה: היכן מנחמק'ה שלי?

אחד הבחורים הגיש לה פתק, היא קוראת את הפתק ומתחילה לבכות, הוא רשם לה שם שהיות והוא מאוד רגשי, המפגש הזה יכול לגרום לו לביטול תורה של כמה ימים, ויהיה קשה לו לחזור לעצמו, לכן הוא מעדיף לא לבוא, אבל הוא מברך אותה כל יום ולומד טוב והכל בזכות הדאגה שלה.

היא אמרה בדמעות: "מנחמק'ה אתה צודק, מנחמק'ה אתה צודק!!!"

"משה רבינו מסרה ליהושע" הוא לא נתנה... כי להעברת התורה דרושה מסירות נפש.

דורשים כאלה דברים, אבל בדרגה שאנחנו נמצאים בורא עולם מצפה מאיתנו לקצת יותר מסירות.

אנחנו בתור ילדים גדלנו שאמי מורתי שתחי' אמרה על הבנים את המשפט: "הנרות הללו קודש הם ואין לנו רשות להשתמש בהם" אתם, המקום שלכם בבית מדרש, והיתה מוותרת על העזרה שלנו העיקר שנשקיע את עצמנו בתורה.

ב"ה היום אנחנו בבית משלימים את כל העזרה שלא עשינו 😊.

וכשיש מסירות נפש הפירות הם בהתאם, יש אומרים שהיום יש אנשים שרוצים לסיים את הש"ס בלילה אחד, ולמה הם לא מצליחים? כי הם רוצים גם לישון טוב באותו לילה וגם להספיק איזו ארוחה טובה...

אם אתה רוצה להצליח אתה חייב לוותר על משהו, אתה חייב ליצור מסירות מצידך.

מסופר: על מרן ראש הישיבה הרב אלעזר מנחם שך זצ"ל, בהיותו בחור,

לארבעה סוסים אבירים, מה אני אניד
לכם, איפה רואים היום כאלו סוסים...

אמרו לו: נו, תספר לנו על הרבי, איך
הוא היה נראה ומה הוא אמר???

אמר להם אותו ישיש: אהה, את הרבי
אני לא זוכר, אני זוכר רק את
הסוסים...

זה מה שראית אצל הרבי? ראית רק
את הסוסים? כפרי היה וכפרי נשאר.

ולכאורה, אנחנו לא רחוקים משם,
בורא עולם עשה מעמד הר סיני, ונתן
לנו את התורה, אומר הזוהר הקדוש:
רבים ראו את הקולות, רבים ראו את
הלפידים, ורק מעטים שמו לב למילים
"אנוכי ה' אלוקיך"

רבים הבחינו בסוסים ולא ברבי
שבמרכבה.

אנחנו יושבים בסעודת שבת, האם
אנחנו עסוקים בסוסים? בדגים?
במטבוחה? או ברבי? שאלו כביכול
דברי התורה וזמירות השבת?

סוסים של הדור הקודם!!!

"וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת וְאֶת
הַלְפִידִם וְאֶת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת הַהָר
עָשָׂן" [שמות כ' טו']

סיפר אבי מורי שליט"א: על אדם
שהיה נוכח בטיש שערך הרבי
מסטיטשין, וסיפר על זקנו הקדוש ר'
משה מסטיטשין וצוק"ל, לפתע אחד
הישישים שהשתתף בטיש אמר שהוא
זוכר בהיותו ילד, ר' משה הגיע אליהם
לעיירה, מיד, כל משתתפי הטיש היטו
אוזן לשמוע את סיפורו, לא כל יום
זוכים לשמוע סיפורים מכלי ראשון על
הרבי, ואמרו לו: תספר, מה אתה זוכר
ממנו...

הוא סיפר להם שהוא היה אז ילד כבן
ארבע, ומיד כשעברה השמועה שהרבי
עומד לעבור בעיירה שלהם, כולם
לבשו בגדי חג ויצאו לקבל את פניו,
ולנו הילדים נתנו להחזיק לפידים, כל
האנשים ישבו והקשיבו עם פה פתוח
ופעור לרווחה, ואומרים לו: נוווווווו,
ומה אתה זוכר??

אותו ישיש המשיך לספר להם: לפתע,
הגיע הרבי יושב בכרכרה רתומה

ועל זה אמר רב יוסף: "אי לאו ההוא יומא כמה יוסף איכא בשוקא" פירוש: אם לא אותו היום שבו קיבלנו את התורה, היינו היום עוד איזה סוג של תאילנדים...

הגמרא אומרת: למה נקרא שמו הר סיני? שמשם ירדה שנאה לאומות העולם על עם ישראל, אחרי שקבלנו את התורה נהיינו ספר המוסר של העולם.

כשיש אסון באחת המדינות, מצפים לראות את ישראל שולחת סיוע הומינטרי, ואם לא היינו עם ישראל, עזה מזמן היתה הופכת למשהו היסטורי... כל מדינה אחרת היתה מרימה אותם על טיל... אבל אנחנו עם ישראל, ההתייחסות שלנו לחיי אדם היא אחרת, ואפילו שלפעמים זה עולה לנו יקר, אוהו יקר...

בחג השבועות, האם חג השבועות מסתכם אצלנו בעוגת גבינה "דובאי" ואיים קפה עם ריבת חלב? או מה שמעניין אותנו זו התורה הקדושה?

ועל זה אמר אחד הרבנים: שאפשר לשבת בחג השבועות ולאכול עוגת גבינה, רק צריך להיזהר לא לשבת בתוך עוגת הגבינה ולאכול את חג השבועות...

אם נסתכל לא רק על החיצוניות, אלא נתבונן קצת על החג הזה, מה הוא הביא לנו כעם? מה הוא מייחד אותנו כעם? האם זה בגלל שאנחנו יודעים להכין חומס ביתי אסלי??? האם זה בגלל שאנחנו מכינים כדורי פלאפל???

הדבר היחיד שמייחד אותנו לעם הנבחר, זו התורה שקיבלנו, התורה מעדנת אותנו, מרוממת אותנו, דורשת מאיתנו להיות אנשים עם התנהגות מרוממת, סבלנית ומתחשבת, גם בבית, גם לשכנים, גם בעבודה ובכל מקום שאתה הולך בורא עולם מצפה ממך שתיישם את מה שהתורה מלמדת אותך.

ממסרב למממן!!!

"נִיתַן שָׁם יִשְׂרָאֵל בְּגֵד הָהָר" [שמות י"ט ב']

אומר רש"י: כאיש אחד בלב אחד, והיינו, שהתנאי לקבלת התורה הוא האחדות, וכמובן, שאם רוצים להיות באחדות, אז א' ב' חייבים להכניס ללקסיקון את המילה "ויתור".

מי שלא יודע לוותר, לא יתכן שהוא יוכל להיות בשלום, וזה נכון גם לשלום עם החברים לעבודה, גם עם החברים בבית הכנסת, גם עם השכנים והכי חשוב עם בן או בת הזוג, כי אם לא יודעים לוותר, אז השלום והאחדות יהיו רק על גבי דפי הגיליון של "מקשיבים"... לא יוכלו לראות אותם בעיניים.

והאמת, שקוראי "מקשיבים" בארץ ובתפוצות [לא מזמן קיבלנו טלפון מחמם את הלב מארה"ב, שהם מחכים כל שבוע לגיליון ומעבירים את זה לעשרות אנשים, סוג של נקודת מקשיבים שלא מופיעה בסוף החוברת...] מכירים את המושג של מל"ם שמויתור לא מפסידים, ונדמה

שזה פוגש אותנו בהרבה מקרים בחיים, ונותנים לנו להבין, שגם כשאני בטוח שאני צודק, זה בדיוק הזמן לוותר ולהפנות את העיניים לבורא עולם, ולומר לו: "למענך אלוקים חיים", וזה הזמן לבקש מבורא עולם את כל מה שאתה צריך, פרנסה, זיווגים וישועות, כיון שבורא עולם רואה שאתה לא עומד על שלך, אז גם הוא יזרו לך את הישועה, גם אם עדיין לא הגיע הזמן.

הסיפור הובא ב"דרשו": על אדם שהתגורר בדירת שלשה חדרים בבנין משותף, ועם הזמן ב"ה המשפחה גדלה והבית הפך להיות קטן מלהכיל את כל היושבים, הם ניסו לחפש דירה אחרת יותר גדולה, אבל כשהם שמעו את המחירים הם הבינו שהמקסימום שהם יוכלו להרשות לעצמם, זו הרחבה לדירה הקיימת, זה סכום שעוד הם יכולים להחזיק אתו, אבל למכור ולקנות... זה גדול עליהם.

הם התחילו לעבוד על קבלת אישורים מהעירייה, סחבת שנמשכה שלוש שנים, אבל ב"ה אחרי שלש שנים הגיע האישור המיוחל.

השחר ולענות אמן, הוא הסכים בשמחה וכך כל בוקר הם ישבו ביחד וברכו ברכות השחר בחברותא, כשכל אחד עונה אמן לברכות חברו.

אחרי תקופה, הרופאים המליצו לשכן המבוגר לא לצאת מהבית, כדי שלא ידבק בקורונה, ואכן הוא לא יצא מהבית אבל ביקש משכנו שיבוא ליד דלת ביתו וימשיכו כל בוקר את החברותא בברכות השחר.

וכך הם המשיכו כל יום, כשמידי פעם השכן המבוגר מבקש ממנו אם לא קשה לו לקנות לו מהמכולת, בהתחלה, זה היה רק חלב, ולא עבר זמן רב וזה נהיה קנייה שבועית וכולל משלוח V.I.P עד הבית...

בהמשך, זה התרחב גם לתרופות ועוד דברים שהמבוגר היה קשה לו לעשות בעצמו, וכך נוצר ביניהם קשר טוב שהוא משתף את הילדים שלו בעזרה לשכן המבוגר, הם ראו בו כסבא חביב...

אחרי תקופה, הוא התחמן ויצא כבר חופשי, וחזר לצאת לקניות ולתפילות,

השלב הבא היה ללכת להחתים את השכנים, ב"ה עם כולם היה להם קשר יחסית די טוב, כך שהם לא ראו בשלב הזה כל כך בעיה, אבל מסתבר שהם טעו, כולם ב"ה חתמו ואיחלו להם בהצלחה, חוץ מהשכן שמעליהם, אדם שחיתן כבר את כל הילדים, שגר לבד, והוא רק שמע "בנייה" וכבר אמר: "בשום פנים ואופן" הוא לא הסכים כיון שהרעש והאבק לא יתנו לו מנוח והוא לא מסוגל.

איך שהוא שמע שהשכן מתנגד הוא אמר אני עם השכנים לא רב, ויהי מה, אם יש אדם שלא מוכן, אני לא עושה כלום.

אחרי תקופה הגיעה מגפת ה"קורונה", והגיע זמן שסגרו את בתי הכנסת, ופתחו כל מיני מנייני חצרות, "בחצרות קדשך" וגם בחצר הבניין שלהם פתחו מנין כזה.

אותו אדם שרצה לבנות, היה רגיל לברך תמיד ברכות השחר בחברותא, ועכשיו, שהוא לא בבית הכנסת הקבוע שלו, הוא פנה לשכן המתנגד לבנייה אם הוא מסכים לשמוע אותו בברכות

שלח את זה בצורת השכן שמסרב, אבל מי שמשנע את הכל זה בורא עולם, אז מה יש לי להתעצבן ולכעוס על השכן???

אחרי שקראתי את הסיפור הזה חשבת, שהדבר המיוחד כאן, שלכל דבר יש את הזמן שלו, והסבלנות בסוף משתלמת!!! אם הוא היה רב אתו, הוא לעולם לא היה מסכים לו, מספיק שהוא היה שולח איזו הערה עוקצנית ופוגעת, או איזה מסר שמוציא את השכן השני במצב לא טוב, הסיכוי שהוא ישנה את הדעה שואף לאפס!!!

אז איך בן אפשר לשנות???? על ידי שאתה מגלה כלפיו אהבה, אכפתיות ודאגה הוא כבר לא יוכל להמשיך להתנגד.

אדם או בהמה

קרבן העומר בא משעורים, זהו מאכל בהמה, וכמו שהגמרא אומרת: שהסיבה שסוטה מביאה מנחה משעורים, בגלל שהיא עשתה מעשה

יום אחד, הוא דופק אצל החברותא שלו של ברכות השחר, זה שרצה להרחיב, ומגיש לו מעטפה... השכן שואל אותו: מה זה??? הוא עונה לו: תשמע, בזמן האחרון אני רואה שאתה אדם מיוחד, וגם עזרת לי הרבה ביום יום, ואני רוצה לומר לך שאני מאשר לך להרחיב, וגם יש לי סכום של מעשרות שהיה בצד, ואני רוצה לתת לך אותו, כדי שתהיה לך עזרה בהרחבה.

הוא הודה לו, ואחרי שהוא הלך הוא פותח את המעטפה ורואה שהוא הביא לו כמה אלפי שקלים... הוא היה בהלם!!! איך ממתנגד לבניה, הוא הפך לאחד שמממן את הבניה.

הוא ראה בחוש, שמל"ם, מויתור לא מפסידים, אחרי שלש שנים שהוא רץ להשיג אישורים, וכולם מאשרים לו חוץ מאחד, זה מעצבן... הוא כבר כמעט לא יכול לומר לו "שלום!"

אבל הוא בחר לראות את התמונה בצורה הנכונה, שאם בורא עולם גלגל בצורה כזו, סימן שבורא עולם מבין שעכשיו לא טוב לו להרחיב, והוא

לעצמו גבולות, לא יכול להדבק בתורה.

סיפר פסיכולוג שאינו שומר תורה ומצוות: כאשר באים אלי מקרים של אנשים שומרי תורה ומצוות.

אני מעדיף להפנות אותם למטפלים אחרים, כיון שחלק גדול מהטיפול שלי הוא על ידי כך שאני מלמד את המטופל להציב לעצמו גבולות.

כשבאים אלי אנשים שומרי תורה ומצוות, השליטה העצמית שלהם נמצאת במצב מצויין, כיון שמגיל קטן הם כבר מתרגלים לשלוט ברצונות שלהם, אתה יכול לתת לילד שוקולד במילוי קרם נוגט עם נגיעות חסה ☺ והוא נזכר שהוא אכל בשרי לפני שעתיים, והוא מניח את השוקולד מבלי לחשוב הרבה, אין לו בכלל ניסיון... כיון שזה פשוט עבורו שצריך להמתין 6 שעות בין בשרי לחלבי, כי זהו ציווי ה'.

וכך כל ההלכות שאנחנו מקיימים ביום יום, גם אם זה לא כל כך מסתדר לנו, אין לנו שום ניסיון, כיון שאנחנו יודעים

בהמה, ולכן היא גם מביאה קרבן בהמה.

ושתה הלחם בחג השבועות בא מחיטים שזה מאכל אדם.

ונשאלת השאלה: מה סיבת השינוי שקרבן העומר הוא משעורים ובשבועות שתי הלחם הוא מחיטים??????

והתשובה: שקרבן העומר לפני מתן תורה, ושתה הלחם אחרי מתן תורה, לפני מתן תורה ההתנהגות שלנו יכולה להגיע למצב של התנהגות לא טובה, [התנהגות של בהמה] ולכן האוכל בהתאם. אבל לאחר מתן תורה, אנחנו כבר מתנהגים אחרת, ולכן הקרבן הוא מאכל אדם.

חיה לא מוכרת!!!

לפני מתן תורה יש את שלשת ימי ההגבלה, וצריך לדעת, שכדי לקבל את התורה, מוכרח שתהיה "הגבלה" שיהיו גבולות!!! כיון שאדם שלא שם

אמר לו ר' ירוחם: לא בגלל אי ההבנה הם יצאו, אלא הם יצאו בגלל שהם נפגעו ממה שאמרתי, והם חושבים שדיברתי עליהם.

ומיפר, שלפני שנים באו הספרדים לכבוש את אמריקה הדרומית, והם הגיעו כמה מאות חיילים בכמה ספינות עם נשק בכמות מוגבלת, ומולם עמד צבא האינקה שהיה מורכב מאינדיאנים לוחמי גרילה חזקים ומאומנים היטב.

והניצחון של האינדיאנים היה ברור, אבל בסופו של דבר נצחו הספרדים, ומה שינה את התמונה????

מה שקרה שהספרדים הגיעו כשהם רכובים על סוסים, והאינדיאנים שלא היו מפותחים, לא ראו מעולם אדם שרוכב על סוס, הם לא ידעו מה זה.

סוס לבד הם ראו, אבל לראות חיה כזו מוזרה שחצי שלה זה סוס והחלק העליון שלה זה אדם הם עדיין לא ראו, ולכן מהפחד הם ברחו, וזה מה שגרם לספרדים לנצח.

להבדיל בין מה שבא לנו, לבין מה שאנו צריכים לעשות, ומי שאין לו את ההבדלה הזו אז זה בעוכריו.

מסופר: על ר' ירוחם ממיר זצ"ל, במלחמת העולם הראשונה, הוא ברח עם תלמידו ר' דוד פוברסקי.

בדרכם הם הגיעו לבית כנסת שנמצא באזור מרוחק ולא הכירו אותם, אבל כיון שהם היו נראים רבנים, לכן כבדו אותם לדבר כמה מילים בין מנחה לערבית.

ר' ירוחם הסכים והתחיל לדבר איתם והשתדל לרדת לרמה שלהם, אבל בכל זאת איך שקלטו שהוא מדבר מוסר התחילו לצאת אחד אחד עד שנשאר רק ר' דוד פוברסקי.

שאל ר' ירוחם את ר' דוד: איך זה שבישיבה כולם רוצים לשמוע, ומחכים שאני אתן להם מוסר, ולא בורחים????

ענה לו ר' דוד: הם אנשים פשוטים, והם לא הבינו לכן הם יצאו.

מדור חדש "בן לאשרי"
מתורתו של ר' יצחק הכהן
הוברמן זיע"א

רבינו זיע"א כתב בספרו ח"א

"והנני מוסר עוד מודעה שהחלטתי
להתפלל בל"ג בכל יום על כל אלה
שיעיינו בספר ויגידו בשמי דברי
תורה לאחרים שיוושעו מכל צרה
שצריכים ישועה בעוה"ז ובעוה"ב"

משאית של XL

לפני חג השבועות יש בדרך כלל את
הפרשות בחקתי במדבר, אומר הצדיק
מרעננה זיע"א שזה בא ללמד אותנו
על החיבור של עם ישראל לתורה,
והשייכות של עם ישראל, כל אחד
בדרכו שלו, יש את תלמידי החכמים
שיושבים והוגים בתורה, ובכך מביאים
הגנה על כל העם, ועליהם מדברת
"פרשת בחקתי": "אם בחקתי תלכו"
שתהיו עמלים בתורה, "ונתתי גשמיכם
בעתם ונתנה הארץ יכולה ונתתי שלום

אמר לו ר' ירוחם: הרי כל אדם מורכב
מגוף ונשמה, הגוף זה הסוס שמושך
לחומר, מושך לתאוות ולכל מה
שקשור לעולם הזה, ויש את הנשמה
שמושבת לרוחניות וזה החלק המרכזי
של האדם.

הסיבה שהאנשים שיצאו מהדרשה,
מכיון שדיברתי על הסוס שלהם, והם
חושבים שזה הולך ביחד, שהסוס הוא
חלק מהאדם, ולכן כאשר מדברים
שהם צריכים לרסן את הסוס שלהם,
הם נפגעים, כיון שהם חושבים
שמדברים על האדם שבהם.

אבל הבחורים בישיבה יודעים שיש את
הסוס ואותו צריך לרסן, ולא לתת לו
ללכת לאן שהוא רוצה, ולא לשמוע
מה שהוא רוצה, ויש את האדם, שהוא
מושך לרוחניות ואלו שני דברים
נפרדים, ולא חיה אחת! ולכן כאשר
מדברים איתם על הסוס הם לא
מרגישים שמדברים עליהם, התנאי
לקבלת התורה זה לתפוס את
המושכות של הסוס, ולא שהסוס ינהיג
אותנו.

ואם כן, מתבאר שבורא עולם נתן זכות לכל אחד שיכול להיות לו חלק בתורה על ידי החזקת התורה.

אבל מי שקצת קרוב לנושא גיוס תרומות יודע שזה נושא לא פשוט, ולכאורה, אם הם מקבלים על זה שותפות מלאה, למה הם לא רודפים אחרינו "תקחו, אני רוצה חלק בפעילות הקודש שלכם???"

ה"אור החיים" הקדוש זיע"א מסביר: שהסיבה לקושי של נתינת הצדקה להחזקת תורה, היא משום שבורא עולם עשה את זה קשה, סוג של "הכבדתי את לבו", ומדוע???

כיון שעל ידי התרומה, על ידי השותפות שלהם, הם זוכים לעולם הבא, ולכן בורא עולם הקשה על הנתינה הזו, ולכן בורא עולם רצה שזה לא יהיה כזה קל שכל אחד יבוא, ורק מי שמוכן להתאמץ, מי שמוכן להקריב מעצמו זוכה לעולם הבא.

השבוע, דיברתי על הנושא של מצות הצדקה, למי שמתבונן, בכל הטובות שבורא עולם נותן לו, הרבה יותר קל לו לתת וכיכול להחזיר קצת לבורא עולם, כיון שנתאר לעצמנו, אם אדם

בארץ" מה שאומר שלימוד התורה מביא הרבה ברכה לכל עם ישראל, גם לאלה שפחות מחוברים...

אבל מה יעשו אנשים שלא זכו לשבת ללמוד תורה והם רוצים גם להיות חלק מכל הדבר האדיר הזה?? עליהם אומרת התורה ב"פרשת במדבר": "שאו את ראש כל עדת בני ישראל" והכוונה, שנושאים את ראש עדת בני ישראל על ידי השקלים, וזה בא לרמוז לשאר חלקי העם, אתם רוצים להיות חלק מזה? אתם רוצים להיות שותפים???

הרימו שקליכם, והיינו, תחזיקו תורה!!! תהיו הספונסר שדואג לעולם התורה!!! ורק לפני שאני ממשיך, חשוב להבהיר שבורא עולם לא צריך טובות מאף אחד, אם הוא היה רוצה הוא היה מנחית כמה מיליארדי דולרים כל חודש לעולם התורה, והסיבה היחידה שהוא עושה את זה בצורה שאנשים יצטרכו להחזיק, משום סיבה אחת, שהוא רוצה לתת להם זכות להיות חלק מהדבר הזה.

ולכן כל מי שעף על עצמו שירגע וכמה שיותר מהר ☺.

שאתו אנחנו מממנים את הדפסת והפצת הגיליון "מקשיבים לקולך" שמשנה את החשיבה בהרבה בתים בעם ישראל לחשיבה חיובית, וכן מממנים את כולל הערב "שעתו חפץ" ואת כולל יום שישי "תורת רפאל", זה רק להסתמך על תרומות קבועות, וכאשר אנשים נרתמים לתת צדקה ולהשתתף בהוראת קבע, זה מאפשר לנו להכניס עוד אברכים ולהגדיל את הדפסת הגליונות.

ואת כל זה מסתבר שגם היצר הרע יודע, ולכן הוא אומר לאדם: "אל תיתן תרומה באופן קבוע", כיון שלכל אדם נורמלי ישנה הכרת הטוב לבורא עולם על כל מה שהוא עושה לו, ולכן כמעט כל אדם משתדל לתרום, ליצר הרע קשה לשכנע אדם לא לתרום בכלל.

אבל היצר הרע אומר לו: אתה יודע מה, תיתן, אבל תיתן פעם ב... אך לקחת שותפות קבועה הוא לא יתן לו, מכיון שהיצר הרע מעוניין שהוא יפסיד את השותפות הקבועה בהחזקת התורה ובזכות הגדולה לעולם הבא.

מעניק לנו כל חודש 10,000 דולר, ויבקש מאיתנו יום אחד שנקנה לו XL לא נקנה לו??? בטח שנביא לו, נשלח לו משאית של XL.

מי שנותן לך תמיד, אתה לא יכול להתחשב איתו על דולרים בודדים!!!

בורא עולם נותן לנו הרבה יותר מ 10,000 דולר, וכשבאים לבקש מאיתנו שותפות בהוראת קבע, אנחנו צריכים לשמוח על הזכות בשותפות בלימוד התורה של תלמידי החכמים, שעל ידי כך אנו זוכים לעולם הבא ולשכר גדול.

ושאלתי: למה באמת אנשים קשה להם לעשות שותפות בהוראת קבע???

התשובה האמיתית היא, שהיצר הרע יודע כמה תועלת יש בשותפות בהוראת קבע, אני בתור מנהל של עמותת "מקשיבים לקולך" שנוסדה לע"נ הצדיק מרעננה הרב יצחק הכהן הוברמן זיע"א ומור חמי ממשיך דרכו הצדיק מרעננה הרב רפאל אדרי זיע"א, יודע שאת התקציב החודשי

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

לאה בת חסידה חסיבה תחי'	אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א	אימי מורתי דינה בת ריקה תחי'
ר' רפאל ישראל בן מזל הי"ו	משפחת אדרי הי"ו	רבקה בת סעדה תחי'
אושר רפאל בן רבקה הי"ו לברכה והצלחה בתורה ויראת שמיים	מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי'	לזיווג הגון יובל הרשקוביץ בן בלהה הי"ו רמי וגבריאל לוי הי"ו לזש"ק להצלחת יצחק בן רבקה הי"ו שיחזור לביתו לשלום.
יעקב בן מז'ינה הי"ו דניס בת צביה תחי'	לינוי בת שירה תחי' מאיר בן לינוי גי"ו	הילדה מוריה בת רחל תחי' רחל בת מתנה כרמלה תחי'
רבקה בת חסידה חסיבה תחי' לזיווג הגון והצלחה	להצלחת לידור יוסף בן דגנית הי"ו ואפרת בת רחל תחי'	לזיווג הגון ולהצלחה ברו"ג צבי בן שמחה הי"ו
ר' רחמים בן ריקה הי"ו שולמית בת סוליקה תחי'	לרפואה שלימה תמר עמר בת רשל תחי'	יעקב בן פריחה הי"ו לרפואה שלימה ברמ"ח אבריו ושס"ה גידיו.
עינת ועוז עטיה הי"ו להצלחה ונחת מהבנות עופרי ועומר מאורי הי"ו. לזיווג הגון אברהם בן יוכבד ציונה בת שושנה תחי' דניאל יעקב בן חנה הי"ו לזרע בר קיימא	ניסים בן חסיבה הי"ו סולטנה מלכה בת עישה תחי' דוד בן חנה הי"ו חנה בת מרים הי"ו	שמעון בן חנה הי"ו דורית בת סולטנה מלכה תחי' עומרי יוסף, ליאל, תהל, ויהלי בני דורית להצלחה בכל לרפואה
להצלחה	לרפואת הרבנית יהודית בת עישה תחי'	

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה	חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל	הסבא ר' מרדכי פרץ בר שמחה ז"ל
הסבתא עישה בת סלטנה ע"ה לבית פרץ	הסבא ר' פינחס אליהו כהן בר שמחה ז"ל	הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן הוברמן בן זלאטא אסתר זיע"א משה סרג' עטיה בן אורידה ז"ל ישי בן חמו ז"ל בן רותי תחי'	הרבנית הצדקת מרת לאה בת רבקה ע"ה לבית הוברמן עליזה מועלם בת סימי ע"ה פאני פריחה בת תמר ע"ה לבית אביטן	אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי ר' אורן בן רחל רשל ז"ל ישראל קיסוס ז"ל בן רחל חיה תחי'
משה [מושיטון] עמר בר תמו ז"ל	אברהם אדרי בר יקוט ז"ל חנינה חנה בת שמחה ע"ה דוד אדרי בן חנינה חנה ז"ל יפה בת סימי ע"ה לבית כהן	האווה"ח הקדוש ר' חיים בן עטר זיע"א לע"נ
נהוראי סעיד ז"ל בן זוהר וחגית הי"ו		

לשותפות לפעילות העמותה. הפצת גיליונות מקשיבים לקולך ברחבי הארץ. כולל ערב שעתו חפץ בפריסה ארצית. כולל יום שישי. חלוקות מזון למשפחות נזקקות.

"מקשיבים לקולך" ע"ר 580787802 בנק 12 הפועלים סניף 633 מס' חשבון 83447

לשותפות באשראי וביט דרך עמדות נדרים פלוס "מקשיבים לקולך"

להקמת הו"ק בנקאית קוד מוסד 56641 או דרך נדרים פון חייגו 03-763-0585 שלוחה 2417

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בחוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

יורם ומיי
עמיה הי"ו

ה' ישמרם ויחייהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם ובפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

נהניתם??? בואו תהיו שותפים איתנו בהפצה. מעוניינים לזכות את הרבים??? זקוקים לישועות,
לשמירה, לזיווג הגון, לרפואה, להצלחה, רוצים לעשות זיכוי הרבים לע"נ יקירכם???
תמורת תרומה של 50 שקלים תקבלו 20 חוברות להפצה, או שאנחנו נפיץ בשבילכם. יש עשרות פניות
מרחבי הארץ מאנשים שרוצים להפיץ. כתיבתם של חידושי התורה והפצתם מהווה קידוש ה' גדול ויש בכך כדי להציל

מהמחלה הנוראה | מדברי מרן ר' חיים קנייבסקי זצ"ל | חייגו כעת 0733-579-610

נקודות "מקשיבים" ברחבי הארץ

נתיבות [מערב]

054-625-6939

באר שבע

חנות העור והמפתח
רחוב קק"ל 126

נתיבות

נחלת יששכר
050-416-6231

חדרה

אברהם אלבו הי"ו
058-321-0225

נתיבות

נווה שרון
052-712-5697

נתיבות

דפוס ספרינט
רחוב חיל אויר 74

אשקלון

053-280-3528

אופקים

רחוב הרב חיים פינטו
052-765-4865

אופקים

במשרד "מרכז תבונות"
רחוב ר' אלעזר אבוחצירא 3\6

בני ברק

רמת אלחנן משפחת הרב פרץ
רחוב הרב זוננפלד 10
052-768-4697

בני ברק

שיכון ג' דפוס S.O.S
שדרות הנציב 1
03-5568453

בני ברק

שיכון ה'
052-712-5696

ירושלים

הר נוף
052-710-6515

ירושלים

שכונת גאולה
052-760-2049

ירושלים

רמות ד' רח' זריצקי דוד 12\1
משפחת הרב בן חמו הי"ו

ירושלים

נחלאות חנות סגולה תשמישי
קדושה של ישיבת המקובלים נהר
שלום רחוב שילה 4 02-6443300

מעוניין להצטרף להפצה
ולצבור זכויות והגנה על עם
ישראל?

התקשר עכשיו 0733-579-610

חדרה

משפחת אור
050-476-7700

פתח תקוה

דניאל הי"ו
054-676-5094

רחובות

052-761-7667

ביתר עילית

גבעה B רחוב הרב שך 42
053-310-9393

נוף הגליל

שכונת הר יונה
052-768-3794

אלעד

בן קסמא 11
משפחת בן לולו
054-844-0210

בית שמש

יפה נוף בן עוזאי 27 משפחת
הרב בן חמו 052-714-0376

אשדוד

אביב מזוז הי"ו
054-488-5622

חדרה

יעקב לוי הי"ו
054-625-8776